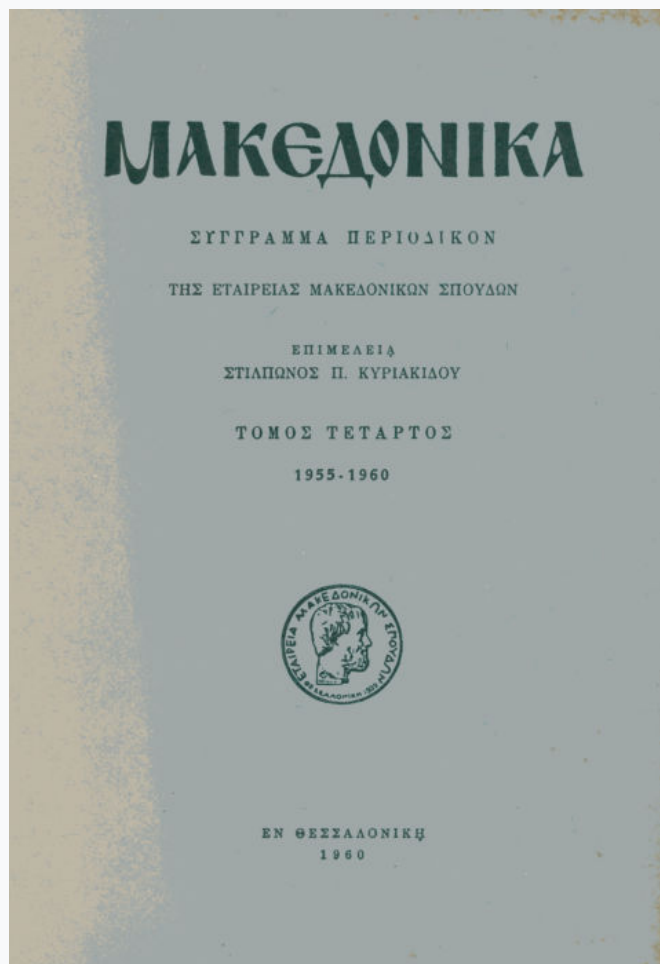

Μακεδονικά

Τόμ. 4, Αρ. 1 (1960)

Franz Babinger, Sultanische Urkunden zur Geschichte des osmanischen Wirtschaft und Staatsverwaltung am Ausgang der Herrschaft Mehmeds II, des Eroberers. I. Teil. Das Qanun - name-isultani ber mudscheb-i orf-i osmani

Στίλπων Π. Κυριακίδης

doi: [10.12681/makedonika.768](https://doi.org/10.12681/makedonika.768)

Copyright © 2014, Στίλπων Π. Κυριακίδης

Άδεια χρήσης [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

Βιβλιογραφική αναφορά:

Κυριακίδης Σ. Π. (1960). Franz Babinger, Sultanische Urkunden zur Geschichte des osmanischen Wirtschaft und Staatsverwaltung am Ausgang der Herrschaft Mehmeds II, des Eroberers. I. Teil. Das Qanun - name-isultani ber mudscheb-i orf-i osmani. *Μακεδονικά*, 4(1), 608–609. <https://doi.org/10.12681/makedonika.768>

Franz Babinger, Sultanische Urkunden zur Geschichte des osmanischen Wirtschaft und Staatsverwaltung am Ausgang der Herrschaft Mehmeds II, des Eroberers. I. Teil. Das Qânûn - nâme-i sultânî ber mûdscheb-i 'örf-i 'osmânî. (Handschrift ancien fonds turc 39 der Bibliothèque Nationale zu Paris) eingeleitet und herausgegeben von — Verlag R. Oldenbourg, München, 1956. (Südosteuropäische Arbeiten 49). 8ον XIV + 306.

‘Ο ἐκδότης, διαπρεπέστατος τουρκολόγος, ὅστις πλὴν ἄλλων πολλῶν μᾶς ἔδωσε πρὸ ὀλίγων ἐτῶν καὶ τὴν λαμπρὰν ἱστορίαν τοῦ Μεχμέτ τοῦ Β', τοῦ Πορθητοῦ, συνεχίζων τὰς ἐρεῦνας του διὰ τὸν σουλτάνον τοῦτον ἐκδίδει ἐν τῷ προκειμένῳ τόμῳ πανομοιούτως πεντήκοντα καὶ ἑξ ἔγγραφα, ἐκ τῶν ὁποίων τὰ πεντήκοντα πέντε ἀνήκουν εἰς τὸν Πορθητὴν, τὸ δὲ πεντηκοστὸν ἔκτον εἰς τὸν υἱὸν καὶ διάδοχον αὐτοῦ Βαγιαζίτ τὸν Β'. Τὰ ἔγγραφα περιέχονται ἐν χειρογράφῳ, ἀποκειμένῳ εἰς τὴν Ἑθνικὴν Βιβλιοθήκην τῶν Παρισίων, εἰς τὸ ὁποῖον περιέργως οὐδεμία μέχρι τοῦδε εἶχε δοθῇ προσοχῇ. Τὸ χειρόγραφον, ἀνῆκον ἀρχικῶς εἰς Τοῦρκον ἀξιωματοῦχον, περιῆλθε κατὰ τὸν ΙΖ' αἰῶνα εἰς χεῖρας Εὐρωπαίου ταξειδιώτου, πιθανῶς τοῦ J. M. Wansleben, κατόπιν εἰς τὸν περίφημον πολιτικὸν τοῦ Λονδοβίκου ΙΔ' Colbert καὶ τέλος εἰς τὴν Ἑθνικὴν βιβλιοθήκην τῆς Γαλλίας.

Τὰ δημοσιευόμενα ἔγγραφα κατὰ τὸν ἐκδότην καὶ καθ' ὅσον ὁ ἀναγνώστης τοῦ προλόγου δύναται νὰ κρίνῃ ἐκ τῶν παρατιθεμένων ἐπιγραφῶν αὐτῶν εἶναι σπουδαίωτα διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἱστορίαν τῶν χρόνων τοῦ Πορθητοῦ. Ἀφοροῦν εἰς μέτρα, τὰ ὁποῖα λαμβάνει οὗτος διὰ τὰ γεωργικὰ προϊόντα καὶ τὴν κτηνοτροφίαν, τὴν μέταξαν, τὸν κηρόν, τὰ ἰχθυοτροφεῖα, τὰς ἀλικὰς καὶ τὰ μεταλλεῖα, τοὺς λιμένας, τὸ νομισματοκοπεῖον τῶν Σερρών, τὴν εἰσπραξίν διαφόρων φόρων καὶ εἴ τι παρόμοιον. Ἐν μόνον ἀφορᾷ εἰς τὸν διορισμὸν μητροπολίτου.

Κατὰ τὸν ἐκδότην τὰ διὰ τῶν ἐγγράφων λαμβανόμενα μέτρα δὲν ἀφοροῦν εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς γεωργίας καὶ τῶν λοιπῶν οἰκονομικῶν πόρων, ἀλλὰ κυρίως εἰς τὴν φορολογίαν, ἀποδεικνύουν δ' ὅτι ἡ οἰκονομικὴ διοίκησις τοῦ πορθητοῦ πᾶν ἄλλο ἤτο ἡ εὐχάριστος διὰ τοὺς ὑπάρχους. Σκοπὸς αὐτῆς κύριος εἶναι ἡ ἀργυρολογία πρὸς πληρῶσιν τοῦ δημοσίου ταμείου διὰ τὰς πολεμικὰς κυρίως ἀνάγκας καὶ ὅχι διὰ σκοποὺς εἰρηνικούς. Ἡ ἀργυρολογία αὕτη ἤτο ἐπαχθεστάτη, ἀποτέλεσμα δ' αὐτῆς ἡ ἐξάντλησις τῶν γεωργῶν καὶ τῶν κτηνοτρόφων, ἡ καταστροφὴ τῶν δασῶν καὶ ἡ ἐξαντλητικὴ ἐκμετάλλευσις τῶν μεταλλείων.

Τὰ ἔγγραφα εἶναι λίαν ἐνδιαφέροντα καὶ διὰ τὴν Μακεδονίαν, διότι τινὰ ἐξ αὐτῶν ἀναφέρονται εἰς τὰς Σέρρας καὶ τὸ νομισματοκοπεῖον αὐτῶν, ἐν εἰς τοὺς ἀπίστους μεταλλευτὰς τῶν Σιδηροκαυσίων, δηλ. τῆς Χαλκιδικῆς, καὶ ἐν εἰς τὰς ἐν Θεσσαλονίκῃ ἀλικὰς. Δυστυχῶς τὸ τουρκικὸν κείμενον τῶν

ἐγγράφων εἰς ὀλίγους μόνον καλοὺς γνώστας τῆς τουρκικῆς τῶν χρόνων τοῦ Μεχμέτ τοῦ Β' εἶναι προσιτόν. Διὰ τοῦτο μετ' ἀνυπομονησίας ἀναμένεται ὑπὸ τῶν περὶ τὴν Τουρκοκρατίαν ἀσχολουμένων ἢ δημοσιεύσεις τῆς ὑπὸ τοῦ συνεργάτου τοῦ ἐκδότου H. Z. Kissling παρασκευαζομένης μεταφράσεως.

ΣΤΙΑΠΩΝ Π. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ

F r a n z B a b i n g e r, Die Aufzeichnungen des Genuesen Iacopo de Promontorio - de Campis über den Osmanenstaat um 1475. München 1957 [Bayer. Akad. d. Wiss. Philos. - hist. klasse, Jahrg. 1956, Heft 8]. 80v σ. 95.

Ὁ διαπρεπὴς τουρκολόγος ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἔργῳ του δημοσιεύει κείμενον σπουδαιότατον, ἀφορῶν εἰς τοὺς χρόνους τοῦ Μωάμεθ τοῦ Β'. Τὸ κείμενον δὲν εἶναι ἄγνωστον. Καθὼς μᾶς πληροφορεῖ ὁ ἐκδότης εἰς τὴν εἰσαγωγὴν του ὃ ἐν Βολωνίᾳ καθηγητῆς τῆς γεωγραφίας Carlo Errera ἐγνώριζεν αὐτό, παρώτρυνε δὲ τὸν Βούλγαρον P. P. Ikonski εἰς τὴν ἔκδοσίν του, ἣτις καὶ ἐγένετο ἐν Σόφίᾳ τὸ 1929 συνοδευομένη ὑπὸ βουλγαρικῆς μεταφράσεως καὶ παρατηρήσεων, αἵτινες ὅμως ἀποδεικνύουν ὅτι ὁ ἐκδόσας δὲν εἶχε τὴν ἀπαιτουμένην διὰ τὸ ἀναληφθῆν ἔργον ἐπιστημονικὴν παρασκευήν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ κείμενον ἀποτελεῖ πηγὴν σπουδαιοτάτην διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ Ὀθωμανικοῦ κράτους κατὰ τοὺς χρόνους τοῦ Πορθητοῦ, ὁρθῶς ὁ ἐκδότης ὑπεβλήθη εἰς τὸν κόπον τῆς ἐκ νέου ἐκδόσεώς του.

Ὁ συγγραφεὺς τοῦ κειμένου Iacobo de Promontorio olim de Campis, καταγόμενος ἐκ Γενούης, παρέμεινεν ἐπὶ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Μουράτ (1430 - 1448) καὶ κατόπιν ἄλλα ἑπτὰ (1453 - 1460) εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ Πορθητοῦ ὡς ἔμπορος αὐτῆς. Ἐπιστρέψας εἰς Γένουαν ἐξηκολούθησε τὰς ἐμπορικὰς αὐτοῦ σχέσεις μετὰ τὴν Τουρκίαν, ἀπέθανε δὲ περὶ τὸ 1487. Ὁ συγγραφεὺς κατὰ τὴν διαμονὴν του εἰς τὴν αὐλὴν τῶν δύο σουλτάνων εἶχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσῃ ἐκ τοῦ πλησίον τὰ τουρκικὰ πράγματα, ἐφρόντισε δὲ νὰ κρατήσῃ σχετικὰ σημειώματα, τὰ ὁποῖα καὶ ἀποτελοῦν τὸ κείμενον τοῦ ἔργου του, τὸ ὁποῖον τιτλοφορεῖται: «Recolleta nella quale è annotata tutta la entrata del gran Turcho, el suo nascimento, sue magnificentie, suo gouerno, suoi ordini et gesti, capitanei, armigeri, signori, sopracapitanei, prouincie et terre magne con altre sue diuerse excellentie infra notate: et particolarmente recollete per lo spectabile Domino Iacobo de Promontorio de Campis, quale per spatio de anni XVIII è stato in corte del patre del presente turcho continuamente suo mercatante, da lui honorato et beneficato grandemente, et anni sette col presente Signor gran Turcho».

Τὰ σημειώματα ταῦτα εἶναι σπουδαιότατα, ἀφορροῦν δὲ εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς αὐλῆς καὶ τῆς σωματοφυλακῆς τοῦ σουλτάνου, εἰς τὴν πολι-